

[Finansministeren.]

kan sige, at man i hvert fald meget hurtigt vil kunne komme med 5 års oversigten; derimod 3 års planen vil det vel nok tage lidt tid endnu at gennemarbejde. Det er nemlig et meget stort arbejde, der ligger i disse planer; det er ikke noget, man kan lave fra den ene dag til den anden.

Må jeg slutte med at sige tak til det ærede medlem hr. A. C. Normann for de helt igennem saglige bemærkninger og betragtninger, han anstillede vedrørende afskrivningsreglerne. Jeg tror ligesom han, at det er rigtigt, at vi fik nedsat udvalget, og lad os så til den tid, når udvalget har afgivet sin rapport, tage stilling konkret.

(Kort bemærkning).

Poul Hartling: Jeg beder om formandens tilladelse til at rette en kort bemærkning til den højtærede statsminister og en kort bemærkning til den højtærede finansminister. Jeg tror, at den højtærede statsminister har sovet godt i nat, og det var rart at mærke.

Med hensyn til kildeskatten — det er den ene ting, jeg vil sige noget om — havde jeg jo spurgt, om regeringen ville gennemføre kildeskat sammen med socialistisk folkeparti. Kildeskat er jo et af de kort, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) kalder gemt eller ikke helt åbent, for statsministeren sagde i en diskussion med mig, at det var et programpunkt, de ville gennemføre, men de var på den anden side parat til at afstå fra det, hvis vi var hurtige og dygtige — sådan var det vist, der blev sagt. (*Statsministeren* [J. O. Krag]: Det har De misforstået!). Sådan sagde statsministeren i Studenterforeningen. (*Statsministeren* [J. O. Krag]: Det er en misforståelse!). Jeg forstår altså, at man vil gennemføre kildeskatten. Så blev der sagt, at det var et snedigt spørgsmål. Jeg ved ikke, om det var så snedigt. Var det ikke rimeligt og ligetil at spørge om? Derimod synes jeg, at svaret var overordentlig snedigt, for statsministeren sagde: vi kan hverken svare ja eller nej, for da vi ikke har flertal, så er der jo ikke noget at svare på. Så vil jeg altså spørge en gang til: hvis så man havde flertal, så ville man altså. For det vil jo

sige... (*Munterhed*). Jo, men det er nemlig vigtigt, fordi det siger noget både om regeringens forhold til kildeskat og om regeringens forhold til socialistisk folkeparti. Og sådan må jeg altså forstå det.

Det andet spørgsmål, som jeg vil nævne over for den højtærede statsminister, er, at statsministeren siger: hvis det var lykkedes i foråret at få den rigtige økonomiske politik. Det vil altså sige, at regeringen ikke førte en politik i foråret, som den syntes var rigtig. Er det så ikke rigtigt, hvad jeg siger, at den både vil være regering og opposition, den vil sidde som regering og bagefter kritisere, hvad den selv har fået gennemført? Og så blev der sagt den 11. august, at hvis man ikke fik merværdiafgiften den 1. januar 1966 — og det ville andrage 400 mill. kr. i finansårets sidste kvartal, det ved vi — så måtte man styrke statens finanser på anden måde. Det er rigtigt, at tallet ikke stod der, men enhver, der læste det den 11. august, måtte forstå, at så måtte man skaffe det, som merværdiafgiften ikke skaffede, på anden måde. Sådan tror jeg alle læste det. Jeg synes, at med hensyn til at udtrykke sig snedigt, da har den højtærede statsminister i hvert fald ikke noget at bebrejde sig.

Hvad angår den højtærede udenrigsministers bemærkninger, har jeg ikke noget at føje til, også fordi jeg ikke kan få tid. Ministrene har jo ubegrænset taletid, og det har vi ikke. Vi gemmer det til den markedsdebat, vi forhåbentlig får efter EFTA-mødet.

Må jeg sige til den højtærede finansminister, at når han siger, at tallene i Aktuelt måske ikke var helt rigtige, de var måske nok for høje, så har han jo taget afstand fra det, som jeg havde bedt ham om. Han syntes ikke, det var nødvendigt. Jeg synes, man må have lov at spørge landets finansminister om oplysninger i regeringsbladet og fra LOs sekretær netop i den tid, hvor vi venter på åbningsdebatten, for det må være finansministerens opgave at tage afstand fra det, når det er forkerte oplysninger, der bruges til agitation. Og når man så oven i købet selv fører en agitation for lighed for loven, så vil jeg sige, at han må naturligvis have lov til at pege på disse alvorlige problemer, men han må ikke gøre det på et for løst grundlag — og det synes jeg skete — og han må ikke antyde, at andre partier ikke ønsker retfærdighed i